

بررسی سطح آگاهی، نگرش و عملکرد دانش آموزان دختر ۱۵-۱۸ ساله

دبیرستانهای شهرستان کرج نسبت به دیسمنوره و بهداشت دوران قاعدگی

دکتر محمد پوراسلامی^۱، دکتر انسیه امین^۲، حمیده سرمست^۳

چکیده

هدف تحقیق حاضر تعیین سطح آگاهی و رفتارهای بهداشتی دانش آموزان دختر ۱۵-۱۸ ساله مشغول به تحصیل در دبیرستانهای مشکین دشت و محمد شهر از توابع شهرستان کرج نسبت به دیسمنوره و بهداشت دوران قاعدگی می باشد. بدین منظور ۳۵۰ دانش آموز سینی دبیرستانی در دومنطقه یاد شده در بهار سال ۱۳۷۷ با استفاده از پرسشنامه کتبی مورد مطالعه قرار گرفتند. از این تعداد، ۲۵۰ پرسشنامه کامل در تجزیه و تحلیل نهایی مورد استفاده قرار گرفت. در این بررسی شیوه دیسمنوره ۷۱ درصد بدست آمده و با توجه به افزایش درد دوران قاعدگی به مرور زمان در ۲۰ درصد از کل افراد تحت مطالعه، احتمال ابتلای به دیسمنوره ثانویه در این افراد مطرح می باشد. در حالیکه ۷۷ درصد افراد اذعان داشته اند که از دیسمنوره آگاهی داشته و خویشاوندان نزدیک همچون مادر و خواهر و همچنین دوستان و همکلاسی های خود را عنوان منابع کسب اطلاعات ذکر نموده اند، لیکن نیمی از این افراد اصول بهداشت افرادی همچون استحمام و استفاده از وسایل بهداشتی را رعایت می نمودند. ۴۸ درصد از افراد مورد مطالعه در این دوران از انجام هر گونه ورزش و تحرک فیزیکی پرهیز نموده و بیشتر استراحت می کنند. ۶۷٪ از افرادی که دیسمنوره را تجربه نموده اذعان داشته اند که جهت تسکین درد عذاب آور دوران قاعدگی بدون مراجعت به پزشک، ضمن خود درمانی به طرق مختلف، از داروهای مسکن برای این منظور استفاده می نمایند. و در نهایت ۱۵ درصد از دختران مورد نظر، اعلام داشته اند که دیسمنوره موجب اختلال در کار روزمره و غیبت از مدرسه (بین یک الی ۵ روز) می گردد. با توجه به سوالات پرسشنامه درخصوص روشهای تسکین درد، انجام ورزش و رعایت رژیم غذایی در طول دوران قاعدگی و پاسخهای دریافته چنین بر می آید که آموزش بهداشت در زمینه تغذیه، فعالیتهای فیزیکی و استفاده از داروهای مسکن تحت نظر پزشک می تواند در ارتقای سطح آگاهی و تغییر باورهای غلط دختران جوان مؤثر واقع شود. بنابراین نکته اساسی که از مطالعه حاضر بدست آمد، لزوم ارایه آموزش بهداشت دوران قاعدگی به دختران دانش آموزان بالاخص در مورد نقش تغذیه، ورزش، رعایت نکات بهداشتی و استفاده مناسب از دارو ضمن مراجعت به پزشک می باشد. در خاتمه باید اضافه نمود که بررسی باورها و روشهای مرسوم درمان قاعدگی در دنارک در مناطق مختلف کشور و در فرهنگها و قومیت های گوناگون امکان تصحیح اعتقادات غلط و تغییر نگرش نسبت به بهداشت دوران قاعدگی را میسر نموده که خود می تواند در جهت جلوگیری از عوارض اقتصادی، اجتماعی، روانی و پزشکی دیسمنوره اولیه و ثانویه مؤثر واقع شود.

واژه های کلیدی: دیسمنوره اولیه و ثانویه، دانش آموزان دختر دبیرستانی، آگاهی و رفتار

مقدمه

سالهاست که زنان عنوان نیروی انسانی در خیلی از زمینه های شغلی از جمله حرفه های مدیریتی، پزشکی و فنی

- ۱- استادیار گروه پزشکی اجتماعی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران
- ۲- کارشناس اداره کل ارتباطات و آموزش بهداشت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

علامت درمانی و در انواع ثانویه با برطرف کردن بیماری زمینه ای و سپس علامت درمانی می توان به مداوای بیماران اقدام نمود^(۱۷). نظر به اینکه باورهای غلط در خصوص دیسمونوره و مسائل دوران قاعدگی در نزد دختران جوان در فرهنگهای مختلف این کشور وجود دارد و با توجه به قابل درمان بودن این عارضه، متأسفانه تاکنون مطالعات چندانی در این خصوص صورت نگرفته است.

هدف نهایی این بررسی ارتقای سطح آگاهی و سلامت افراد مورد مطالعه، ارایه برنامه آموزشی با متد آموزشی مناسب جهت تصحیح باورهای غلط و تشویق و اشاعه رفتارهای بهداشتی در دانش آموزان دختر دیرستانی در خصوص مسایل مربوط به دوران قاعدگی می باشد.

روش بررسی

براساس مطالعات مشابه در دنیا و طبق فرمول تعیین حجم نمونه، ۳۵۰ نفر از دختران دیرستانی در دو منطقه مشکین دشت و شهر شهر در مناطق ۲ و ۳ شهرستان کرج بصورت تصادفی انتخاب و از ساهنگی لازم با مسئولین آموزش و پرورش مناطق یادداشتند. در مطالعه شرکت داده شدند. از روش نمونه گیری تصادفی ۱۰۰ نفر از دختران دیرستان مناطق یاد شده استفاده شد و مطالعه در میان آموزان ۴ دیرستان مناطق یاد شده صورت پذیرفت. مطالعه صورت مقطعی Cross - Sectional انجام شد. پرسشنامه طرح حاضر پس از بررسی متون و طی انجام یک مطالعه مقدماتی بر روی ۱۰۰ نفر از دختران آموزان دختر که از نظر مشخصات دموگرافیک شبه نمونه اصلی بودند، تدوین شد. اعتبار پرسشنامه از طرق مختلف منجمله بررسی متون، بررسی توسط متخصصین مربوطه و انجام مطالعه مقدماتی بررسی و تعیین شد. Reliability پرسشنامه با استفاده از برنامه Spss و با استفاده از آلفا گرانباخ بررسی و ضریب همبستگی ۹۰ درصد حاکی از اطمینان بالا و مورد قبول پرسشنامه می باشد. پرسشنامه مشتمل بر ۴ سؤال بوده است که توسط پرسشگران زن در مدارس توزیع و قبل از تکمیل پرسشنامه، در خصوص دلیل انجام طرح و اهداف

بکار گرفته شده اند و تا حدودی به علت همین وظایف شغلی حساس است که در سالهای اخیر نسبت به علائم خاص موجود در حوالی زمان قاعدگی توجهات ویژه ای از نظر روانی و پزشکی مبذول شده است^(۸,۱۶). اکثر زنانی که قاعدگی منظم دارند، دارای درجاتی از ناراحتی و درد در جریان قاعدگی خود می باشند^(۱۸,۱) ولی معمولاً فقط در موقعی که درد شدید و عداب آور است و سبب وقفه در فعالیتهای روزمره زنان میگردد^(۱۸,۱۲). نیاز به مداخله و درمان پزشکی محسوس می گردد^(۱۸,۱۲).

عبارت دیسمونوره بعنوان شایعترین مشکل زنان در سنین باروری^(۱۱,۱) حالات مشخص این گروه را توصیه می کند. طبق آمارهای بین المللی از هر ۱۰ زن ۵ تا ۷ را زاده همراه شکایت دارند و تقریباً ۵۰ درصد زنان این حالت همه ماهه تجربه می کنند^(۱۵,۴).

دیسمونوره که به همراه قاعدگی دردناک عارض می شود^(۱) اغلب با مجموعه ای از علائم و عوارض دردرس آفرین دیگر آرام است^(۱۶,۱۴,۵,۳). این عارضه علاوه بر آنکه موجب ترس قابل توجه در قریب به یک پنجم جمعیت زنان می گردد^(۱)، هر ماه به میزان متوسط تا شدید گرفتار آن می شوند و موجب مشکلات اقتصادی، اجتماعی، جسمانی و روانی گسترده نیز می گردد^(۹,۴). مطالعات نشان میدهد که قریب به ۱۰ درصد زنانی که دیسمونوره را تجربه می کنند بین یک تا سه روز در ماه از کار روزمره باز می مانند و دیسمونوره علت عدمه غیبت از مدارس در دختران دانش آموز می باشد^(۱۵,۱۱,۹,۴). دیسمونوره همیشه بعنوان قاعدگی پر درد محسوب نمی شود (که در این حالت آنرا دیسمونوره اولیه می نامند)^(۱۰,۲) بلکه در مواردی که پاتولوژیهای لگنی از قبیل آندومتریوز، آدنومیوز، میومهای زیر مخاطی رحم، تنگی شدید گردن رحم و عفونت های لگنی مزمن در زنان مطرح باشد به دیسمونوره ثانویه یا اکتسابی معروف است^(۱۸,۴,۱).

بنابراین شناخت علائم دیسمونوره و افتراق دیسمونوره اولیه و ثانویه و درمان بموضع آن به میزان قابل توجهی از عوارض دیسمونوره ثانویه که ارتباط مستقیم با مشکلات دستگاه تناسلی و همچنین بر توانایی تولید مثل زنان دارد خواهد کاست^(۱۶,۱۰,۵,۳). دیسمونوره در هر دو حالت قابل درمان است^(۱۸,۱). در موارد اولیه

صدمه تحصیلی گردید، لازمست ضمن مراجعه به پزشک نسبت به درمان آن اقدام شود^(۱۸،۱۶۸) (نمودار ۱).

۶۷٪ از افرادی که دیسمونوره را تجربه نموده اند اذعان داشتند که جهت تسکین درد خود در طول دوران قاعده‌گی بدون مراجعه به پزشک از دارو استفاده می‌کنند. در حالیکه بیش از ۶۶ درصد از افراد مورد مطالعه (۱۶۵ نفر) در این دوران را عذاب آور و غیر قابل تحمل می‌دانند، تنها ۱۸ درصد (۳۰ نفر) جهت مداوا و تسکین درد به پزشک مراجعه نموده اند (نمودار ۲). این نتایج گویای این واقعیت است در گروه جوان تحت مطالعه بدون در نظر گرفتن عوارض مصرف بی رویه دارو و عوایق خود درمانی اقدام به این امر نموده و چه بسا در این راستا به درمانهای سنتی و غیر پزشکی که توسط افراد غیر مسئول پیشنهاد و ارائه می‌گردد متوجه شوند.

نمودار ۱: خود را برای کاهش درد قاعده‌گی

نمودار ۲: نقش رژیم غذایی در کاهش درد قاعده‌گی

آن توضیحاتی داده می‌شد و افراد بصورت تصادفی در طرح شرکت نمودند.

نتایج

از بین ۳۵۰ پرسشنامه‌ای که توزیع گردید، فقط ۲۰۰ پرسشنامه که به آنها پاسخ کامل داده شده بود جهت تجزیه و تحلیل نهایی انتخاب شدند و سایر مواردی که بطور ناقص یا محدودش تکمیل شده بود از مطالعه خارج شدند. در مطالعه حاضر شیوع دیسمونوره حدود ۷۱ درصد بیست آمد (۱۷۸ نفر) از جمله نتایج مهم بدست آمده در مطالعه حاضر بین می باشد که ۵۵٪ از افراد مورد مطالعه (۱۳۷ نفر) اول روز قاعده‌گی خود را یادداشت می‌کنند. این امر از آنجاچه تمیت است که یادداشت نمودن اولین روز قاعده‌گی و زمان سپس با آن افزایش یا کاهش درد به مرور زمان در افتراق دیسمونوره اولیه و ثانویه مؤثر است^(۱۸). در حالیکه ۷۷ درصد از افراد مورد مطالعه (۱۹۲ نفر) اذعان داشته اند که در زمینه درد قاعده‌گی اطلاعات قبلی داشته اند که بیشترین اطلاعات در ۷۵ درصد از موارد (۴۴ نفر) از جانب خویشاوندان نزدیک همچون مادر و خواهر و دوستان نزدیک کسب شده است، درصد بالائی از این افراد اطلاعات چندانی در خصوص نحوه رعایت نکات بهداشتی در طول دوران قاعده‌گی نداشتند. نتایج این طرح حاکی از آن است که آگاهی قبلی افراد مورد مطالعه در باور و نهایتاً "عملکرد بهداشتی آنها تاثیر چندانی نداشته است، زیرا آگاهیها اغلب غلط و ناکافی بوده و در اکثر موارد رفتارهای بهداشتی بالاخص رعایت اصول بهداشت انفرادی در این افراد نمایانگر باورها و اعتقادات غلط آنهاست در حالیکه ۶/۵ درصد از افراد مورد مطالعه (۱۶ نفر) اعتقاد داشتند که درد قاعده‌گی یکنوع بیماری است، ۴۲ درصد از آنها (۱۰۵ نفر) از اینکه این درد در اثر بیماری است یا نه اظهار بی اطلاعی می‌نمودند. در این خصوص باید به دختران جوان آموزش داده شود که درد قاعده‌گی بیماری نیست ولی اگر سبب ناراحتی شدید روحی و جسمی گردید و یا موجب اختلال در کارهای روزمره همچون غیبت از مدرسه و

در این بررسی هم چنین مشخص شد که عده کثیری از افراد مورد مطالعه یا رعایت غذایی برای جلوگیری از درد دوران قاعدگی را اعمال نمی کردند و یا از نحوه صحیح تغذیه در این دوران اطلاع دقیقی نداشتند. از کل افراد مورد مطالعه تنها ۸ نفر (۳/۲ درصد) اعتقاد داشتند که رعایت رژیم غذایی در کاهش درد دوران قاعدگی موثر است ۸۷ نفر (۳۵ درصد) آنرا مؤثر نمی دانستند و ۱۱۰ نفر (۶۳٪) در خصوص ارتباط بین رژیم غذایی و درد دوران قاعدگی اطلاعی نداشتند (نمودار ۳). از آنجائی که رژیم غذایی مناسب هم با سبزیجات و میوه و غلات و پرهیز از مصرف قند و سکه باعث نظر آنها در کاهش درد دوران قاعدگی مفید است^(۱)، لزوماً ریه آموزش در مورد تغذیه و رژیم غذایی مناسب برشام پیش محسوس است. نتایج دیگر حاکی از آن است که ۰/۲۷٪ دخترین مطالعه (۶۸ نفر) بهداشت دوران قاعدگی از جمله استحمام و سایر نکات بهداشت انفرادی را در طول دوران قاعدگی رعالت نمی کنند. و تنها ۷۹ نفر (۳۲ درصد) اذعان داشته اند که در روزهای اول قاعدگی استحمام می کنند، ۱۶۲ نفر (۶۵ درصد) اعلام داشتند که در روزهای اول قاعدگی از چنین عملی امتناع می ورزند و ۳۶ درصد از افراد (۵۸ نفر) حتی تا هشت روز پس از شروع قاعدگی از استحمام پرهیز می کنند. وجود نگرش و باورهای غلط در خصوص استحمام در دوران قاعدگی در نزد دختران جوان و عدم اعتقاد به رعایت نکات بهداشتی به عنوان یکی از اصول پیشگیری از دیسمنوره وعفونت های احتمالی^(۱۸،۱۳)، امکان ابتلاء درصد بالائی از دختران جوان به موارد یاد شده و بالاخص دیسمنوره ثانویه را افزایش می دهد.

بنابراین آموزش بهداشت اختصاصی در خصوص رعایت بهداشت انفرادی در طول دوران قاعدگی بالاخص استحمام ایستاده با آب گرم در روزهای نخست قاعدگی سبب تسکین شرایط روحی و روانی و کاهش درد در دختران جوان در این دوران خواهد شد^(۱۲،۱۰،۹،۵). (نمودار ۴)

در مطالعه حاضر، ۱۵ درصد از افراد تحت مطالعه (۳۸ نفر) اذعان داشته اند که درد قاعدگی در طول سال تحصیلی گذشته بمدت ۱ الی ۵ روز مانع از رفتن آنها به مدرسه شده است. از کل

نمودار ۳: نقش رعایت بهداشت فردی در کاهش درد قاعدگی

نمودار ۴: نقش رعایت بدنی در کاهش درد قاعدگی

انفرادی که دیسمنوره تجربه نموده اند، ۸۵ نفر (۳۵ درصد) اعلام داشته اند که در این دوران گوشه گر می شوند، ۹۴ نفر (۳۹ درصد) حالت عصبی دارند، ۹۷ نفر (۳۸ درصد) خجل می شوند. در ۹۷ نفر (۵۴ درصد) درد دوران قاعدگی سبب اختلال در خوابشان می شود. ۱۲۱ نفر (۶۸ درصد) به علت درد شدید و عذاب آور در روزهای اول قاعدگی نمی توانند کارهای روزمره خور را به نحو درست و صحیح انجام دهند، در ۱۰۲ نفر (۵۷ درصد) مسائل و مشکلات روانی در افزایش درد قاعدگی آنها مؤثر می باشد و ۹۵ نفر (۵۳ درصد) اذعان داشته اند که در این دوران دچار سردرد شدید می شوند. نهایتاً آنکه (۵۴ درصد) نفر از کل انفرادی که دیسمنوره را تجربه کرده اند، اذعان

می شود^(۱۰،۱۴،۱۱،۷،۶،۲). نتایج طرح حاضر نیز با آمارهای سایر کشورها همخوانی داشته و حدود ۱۵ درصد از دختران مورد مطالعه اذعان داشته اند که درد روزهای نخست قاعده‌گی سبب غیبت از مدرسه و اختلال در کارهای روزمره آنها می‌گردد. به نظر می‌رسد درصد بالای افرادی که در این مطالعه اعلام داشته اند در طول دوران قاعده‌گی از کارهای روزمره بازمانده و یا از مدرسه غیبت می‌کنند، که علت آن می‌تواند این باشد که افراد درد را یکنوع بیماری تلقی می‌کنند و یا آنقدر درد شدید و عذاب آور دارند که مانع انجام کارهای روزمره از جمله رفتن به مدرسه می‌شود. در هر دو صورت، لزوم ارائه اطلاعات دقیق درخصوص مسائل فیزیولوژیک دوران قاعده‌گی و لزوم مراجعت به پزشک جهت تسکین درد در صورت عذاب آور و غیر قابل تحمل بودن درد قاعده‌گی، محسوس است. در آموزش‌های ارائه شده می‌باشی تأکید گردد که از مصرف بی رویه دارو بدون تجویز پزشک خودداری نمایند و عواقب و عوارض درمان خود سرانه نیز بیان گردد. در قسمت دیگری از این مطالعه به نظر می‌رسد رژیم غذایی این دختران دانش آموز بیشتر بصورت پیشتر غذایی پاپو و حبوبات و میوه و کمتر خوردن مواد قندی و نمک توصیه شود^(۱۸،۱). از آنجایی که اغلب دختران جوان به علت مسائل اجتماعی عاطفی بیشتر مسائل خود را با مادر، خواهر و دوستان مسکونی‌های خود در میان می‌گذارند، در نتیجه یکی از راههای اراحت آرزوی صحیح به دختران جوان گذاشتن جلسات آموزش برای دران است تا ضمن ارتقاء سطح آگاهی و اصلاح باورها و اعتقادها بخط آنها، امکان انتقال دانش و آگاهی خود، در خصوص دوران قاعده‌گی و مسائل مربوط به آن به دختران خود باشند. از طرفی دیگر Peer education یا آموزش به همسالان و هم کلاسی‌ها که جزء برنامه‌های سازمان جهانی بهداشت (W.H.O) نیز هست از جمله برنامه‌های آموزشی است که از این طریق می‌توان اطلاعات صحیح را به دختران جوان توسط دوستان و هم کلاسی‌های خودشان انتقال داد. نهایتاً آن که می‌باشی تربیتی داده شود تا دختران جوان در محیط‌های مدرسه مستقیماً با پزشکان و مریبان بهداشتی در

داشته اند که درد روزهای اول قاعده‌گی در درس خواندن آنها اثر منفی داشته است. وقتی از دختران مورد مطالعه سؤال شد که آیا افرادی در خانواده شما دچار مشکل درد دوران قاعده‌گی می‌شوند، ۱۱۵ نفر (۴۶ درصد) پاسخ مثبت دادند که از این تعداد در ۳۵ درصد از موارد مادر و در ۱۷ درصد موارد خواهر افراد مورد پرسش علمی مشابه علائم آنها داشته اند. از طرفی دیگر تقریباً تمامی افراد مورد مطالعه (۹۸ درصد) اعلام داشته اند که لازم است دختران نوجوان قبل از شروع سن قاعده‌گی در مورد آن اطلاع کامل داشته باشند و ۶۱ درصد (۶۱ نفر) مادر را بهترین منع دریافت اطلاعات موردنظر ذکر نموده اند. این در حالی است که تنها ۵ درصد (۱۲ نفر) میان و زینه مدارس و ۸ درصد (۸ نفر) پزشکان و مریبان بهداشت جزء بهترین منابع کسب اطلاعات در این خصوص معرفی نموده اند.

بحث

در این مطالعه ۳۵۰ دانش آموز دختر در سن ۱۸-۲۰ سال مورد پرسشگری قرار گرفتند که از این تعداد ۲۵۰ پرسشنامه کامل مورد بررسی و تجزیه و تحلیل نهایی قرار گرفت که شیوع دیسمنوره در بین دختران دانش آموز ۷۱ درصد بدست آمده است که در مقایسه با سایر مطالعات تفاوت چندانی را نشان نمی‌دهد چرا که در اکثر مطالعات شیوع بین ۵۰-۷۵ درصد گزارش شده است^(۱۳،۷،۶،۲). در مطالعه انجام شده در حدود ۴۸ درصد از مبتلایان به دیسمنوره فعالیت ورزشی خود را در این مدت کاهش می‌دهند. با توجه به این که فعالیت فیزیکی و ورزش متوسط می‌تواند در کاهش درد قاعده‌گی موثر باشد^(۱۸،۱۲،۱).

۱۵ درصد از افراد مورد مطالعه اذعان داشته اند که به علت دیسمنوره در طول سال تحصیلی بمدت ۱ تا ۵ روز از مدرسه غیبت می‌کنند که این درصد در مقایسه با میزان ذکر شده در سایر مطالعات همخوانی دارد. در اغلب مطالعات انجام شده در کشورهای مختلف جهان بین ۱۰ تا ۱۸ درصد از دختران جوان مورد مطالعه اعلام داشته اند که دیسمنوره و درد دوران قاعده‌گی سبب اختلال در کارهای روزمره از جمله غیبت از مدرسه

در مدارس ارایه گردد. نهایتاً پیشنهاد می شود به مادران دختران نوجوان از طرق مختلف همچون کلاس‌های آموزشی در مراکز بهداشتی - درمانی نسبت به ارایه آموزش‌های لازم درخصوص بهداشت دوران قاعدگی اقدام گردد تا آنها اطلاع صحیح و کامل را به دختران نوجوان خود در سنین بلوغ ارایه نمایند.

پیشنهادها

کلاسها و برنامه‌های آموزشی درخصوص افزایش سطح آگاهی دانش آموزان دختر به منظور ارتقای آگاهی آنها در مورد نحوه برخورد صحیح با دوران قاعدگی (تغذیه مناسب، استحمام، ورزش، مراجعت به پزشک در صورت نیاز و ...) که می‌بایست از دوران مدرسه (به دلیل شکل گیری اغلب رفتارهای بهداشت در سنین نوجوانی) و هم‌مان با شروع سن قاعدگی انجام گیرد. برای این منظور از مارژولهای خودآموز نیز می‌شود استفاده کرد. از آنجایی که طبق نتایج حاصله بیشترین درصد منع کسب اطلاعات (۷۵٪) خویشاوندان نزدیک خصوصاً مادران می‌باشند می‌بایست با برگزاری کلاسها و برنامه‌های آموزشی آنها و بینش لازم را در مادران نسبت به برخورد مناسب با این فضیله (نوغتران) ایجاد نمود. شروع بلوغ در دختران معمولاً در سنین پانز و زمانی است و زمانی که فرد هنوز آمادگی پذیرش تغییرات جسمی را نخواهد داشت. بنابراین توجه ویژه خصوص از نظر روانی در دختران نوجوان حائز اهمیت است. درین دست از دختران اطلاعات خود را از دوستان کسب کرده اند. از آن‌لایی که سنین نوجوانی سنینی است که افراد شدیداً تحت تاثیر روحی همسالان قرار دارند بنابراین برنامه‌های آموزشی لازم جهت ارتقاء سطح آگاهی گروه همسالان می‌بایستی تدارک دیده شود. جهت تأثیرگذاری بیشتر آموزشها و به منظور دسترسی به جمع کثیری از مادران برای این امر مهم، استفاده از رسانه‌های گروهی خصوصاً برنامه‌های خانواده صدا و سیما برای آموزش مادران پیشنهاد می‌گردد. جهت ارایه آموزش‌های بهداشت و اطلاعات لازم در این زمینه می‌بایست برنامه ریزی آموزشی مناسب، به همراه مطالب مورد

تماس بوده و مسائل مربوط به این دوران را با آنها در میان بگذارند تا اطلاعات لازم و صحیح را از این طریق دریافت نمایند. آگاهی دختران امروز که مادران آینده می‌باشند و منبع کسب اطلاعات برای دختران جوان خود خواهند بود، کمک بسزائی در ایجاد باورها و اعتقادات بهداشتی و رعایت بهداشت انفرادی دوران قاعدگی در زنان نسل آینده خواهد نمود.

نتایج حاصل از این مطالعه حاکی از اهمیت ارایه آموزش بهداشت درخصوص ارتقاء سطح آگاهی و تغییر رفتار و باورهای غلط دانش آموزان دختر است. نکته این‌که از مطالعه حاضر نتیجه می‌شود لزوم ارایه آموزش به دختران نوجوان در مدارس در خصوص تغذیه و رژیم غذائی مناسب، تمرکز زیستی و انجام ورزش و استفاده مناسب از داروهای پزشکی زیر نظر دکتر مجبوب در طی دوره قاعدگی می‌باشد^(۱) تا از شب و بیلت درد آنان در طول دوره قاعدگی کاسته شده و به نوبه خود موجی کاهش در میزان احتمالی افت تحصیلی و غیبت از مدرسه داشت آموزان و پیشگیری از ابتلاء به دیسمبروره ثانویه و عورض عواقب آن خواهد شد^(۲).

نتیجه گیری

نتایج حاصله از مطالعه حاضر حاکی از آگاهی متوسط به سمت ضعیف دختران مورد مطالعه در خصوص رفتارهای بهداشتی در طول دوران قاعدگی می‌باشد. با توجه به شکل گیری اغلب رفتارهای بهداشتی در سنین نوجوانی و قبل از سن بلوغ، مطالب آموزشی مربوط به دوران قاعدگی، دیسمبروره و نحوه رعایت نکات بهداشتی در این دوران می‌بایستی در دروس بهداشتی دانش آموزان دختر گنجانده شود تا هم اطلاعات عمومی این افراد افزایش یابد و هم در ارتقای سطح سلامتی دختران جوان امروز و مادران آینده که انتقال دهنده اطلاعات و آگاهیهای بهداشتی به دختران خود خواهند بود، موثر باشد. و از طرفی دختران نوجوان با آگاهی کامل آماده پذیرش این دوران و مسائل مربوط به آن باشند تا قادر شوند از مشکلات روانی و جسمانی آن حتی الامکان بکاهند. آموزش‌های مورد نظر می‌بایستی توسط افراد آگاه و مورد تایید منجمله پزشکان و مریبان بهداشتی

نیاز به فرآخور سنی دانش آموزان ، در قالب طرحهای همچون
طرح جامع آموزش بهداشت آورده شود.

Archive of SID

References

- 1- Amerincan Institute of Preventive Medicine *Menstrual cramps* 1996:1-36.
- 2- Andersch B. & Milson I. *An epidemiologic study of young women with dysmenorrhea*. Am. J. Obstet Gynecol. 1982, Nov, 15, 144 (6) : 655-660.
- 3- Beek J.S. etal . *Puberty & Dysmenorrhea treatment*. Novak's Gynecology. Williams & wilkins Public . 1996 ; 771-780 .
- 4- Dawood M. Y. *Dysmenorrhea* J. Reprod . Med . 1985 Mar. 30(3); 154-167.
- 5- Decherncy A.H. & Pernall M.L. *Treatment of Dysmenorrhea, current obstetric & cuynuology Diagnostic & treatment*.Prenticel Hall International Inc 1994: 664-665.
- 6- Drank Shayani D.K. & uenkafa R. P. *A study on menstrual hygiene among rural adolescent girls*. Indian Journal of Medical sciences . 1995,48: 139-143
- 7- Fakye. O & Egade A. *The charecteristics of the menstrual cycle in Nigerian School girls & the implications for School health Progerams*. Africa Journal of Medical Sciences . 1994, 23: 13-14
- 8- Jarrett.M & etal. *Symptoms and self care strategies in women with and without Dysmenorrhea*. Health care women International . 1995, 16(2) :167-178.
- 9- Johnson J. *Level of Knowledge among adolescent girls regarding effective treatment for dysmenorrhea*. J Adolesc Hith care. 1988 sept ,9(5) : 393-402.
- 10- Katznng B.G. *Treatment of Dysmenorrhea*. Basic & clinical pharmacology. Apple ton & lang publication.1998 : 304-319.
- 11- Klein JR. *Epidemiology of Adolescent dysmenorrhea*. Pediatrics . 1998,Nov, 68(5) : 54-63.
- 12- Ojeda . L . *Menopause Without Medicine : Menstrual Cramps* . Hunter house , Inc Nov 1995.
- 13- Mijanovi D. *Correlation between certain factors in maturation & Primary dysmenorrhea in adolesena* . Jugosl Ginekol Perinatol . 1990 May – Aug, 10(3) : 79-82.
- 14- Nafstad P. etal. *Menarche and Mestruation Problems anomg teenagers in Oslo*. Tidsskr Nor Laegeforen.1995 ;115(5) : 604-606.
- 15- Pedron – Nuevo N. etal . *Incidence of dysmenorrhea & associated symptoms in women aged 12-24years* . Ginekol obstet Mex. 1990 Dec, 56 : 492 – 494.
- 16- fishbein.N and Ajzen . I. *Attitude , Intention and Behavior : An Introduction to Theroy and Research*. Reading mass . Addison – Wesley, 1975 ; 19-30 and 45-70.
- 17- Rayan K. etal. *Puberty & Menstral cycle & Dysmenorrhea* *Kistner s Gynecology Principle and Practice* . Mosby Public edition, 1995 : 44 - 46 , 102-104.
- 18- Secerino S.K. & Molin M.L . *Premenstrual syndrome : Identification & Management*. Drugs – 1995 : 71-82.
- 19- The Barnard college student Health service buletin. *The new our Bodies – ourselves*. New York / simon & schuster/ 1998: 1-12.
- 20- The American College of Obstetricians and Gynecologists . *Gynecologic Problems : Dysmenorrhea* . Washington D.C: ACOG, 1995 : SS5-9.
- 21- Westhoff C.D, and Davis .A.R . *Primary Dysmenorrhea in Adolescent girls and treatment with oral contraceptives* . J.Pediatr Adolesc Gynecol . 2001 ; 14(1) : 3-8.